

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie W.W.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt V Ka 1869/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Malborku

z dnia 25 lipca 2024 r., sygn. akt II K 1047/23,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że jego niezwłoczne wykonanie mogłoby spowodować dla oskarżonego nieodwracalne skutki. Podniesiono, że w ocenie obrony koniecznym jest wstrzymanie wykonania kary „z uwagi na oczywistą zasadność nadzwyczajnego środka odwoławczego oraz podniesionych w nim zarzutów”, tym bardziej, że „istnieje możliwość wydania wyroku uniewinniającego bądź uchylającego orzeczenie, na podstawie którego doszło do skazania”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

A zatem, powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie zarzuty podniesione w kasacji wymagają merytorycznej i pogłębionej analizy skargi. Jednocześnie w niniejszej sprawie nie wykazano w żaden sposób

szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]